

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1859-08-04)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1859-08-04)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 43. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030019.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Laub til Zeuthen.

Viborg, 4. August 1859.

Kjære Zeuthen! Det er ikke min Hensigt her at fortælle Dig en heel Deel, som, naar det maaskee engang naaer Dig, allerede er gammelt, eller at skrive et langt Brev til Dig, men kun at Du, naar Du engang igjen kommer til Sorø fra Slesvig, Vesterhavet, Sludegaard, eller hvor Du nu er henne, skal finde et lille Beviis paa, at denne Dag ikke er bleven glemt i Viborg Bispegaard. Tak for det forgangne Aar, for hvad Du har skrevet om Schelling, for vore Samtaler om denne og om andre s. 44 Materier, for vore to Møder paa Sludegaard, især det sidste, for Dine Ord der ved Moders Kiste, som jeg nu har læst paany, — og saa tilbage for alle de mange Aar. Vore første Aar kan vi nu tildeels leve om igjen, naar vi see paa vore Sønner. Det gjorde jeg i forrige Maaned i „Heldehave“, hvor vi laae med to af Dine, og det gjør jeg nu herove, hvor H. ferierer med to af sine Kammerater, hvorom jeg siger: Gud skee Lov, at det er saadanne Mennesker, han omgaaes, og at det er saadanne Ting (Musik), han har sin Glæde af og driver med, dersom han og maaskee har drevet lidt for meget. Ja, det er underligt at see disse store Mennesker, og saa tænke tilbage paa den Tid, da de ikke vare til, og vi selv vare saadanne unge ferierende Studenter. Saaledes som de nu bringe Nyt ind i Huset fra Kjøbenhavn og fra deres egen Ungdom, saaledes har jeg og engang i det gamle Frørup. Vi ere nu gamle, og der er vel Meget i den nye Tid, som vi have ondt ved at finde os i; men en saadan Ferie og Ens egne Børn, og de Unge, som man ikke kan Andet end holde af, er det bedste Middel mod den slemme morositas senilis, som saa let kommer, længe før man selv mærker, — hos Dig maaskee langt mindre end hos mig. Gud skee Lov for al hans Naade!

Din O. Laub.